

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 17Co/76/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420200630  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6420200630.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., proti žalovanému B. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., zastúpený E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. X, XXX XX I., v konaní o zaplatenie 5 060,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25C/6/2020-221 z 25. mája 2022, takto

### rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 5 060,- € s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5 090,- € od 16.02.2020 do 16.09.2020 a s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5 060,- € od 17.09.2020 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom žalobu zamietol (I. výrok) a vyslovil, že žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobkyni v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (II. výrok).

1.1 Napadnutý rozsudok vydal súd prvej inštancie po doplnení dokazovania v zmysle uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/31/2021-103 zo dňa 23.08.2021, ktorým bol zrušený prvý rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 25C/6/2020-73 zo dňa 25.11.2020 v II. výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 5 060,- € s príslušenstvom a v III. výroku o nároku žalobkyne na náhradu trov konania. V časti sumy 30,- €, ktorú žalovaný zaplatil dňa 16.09.2020 žalobkyňa zobrala žalobu späť, preto súd prvej inštancie konanie v tejto časti s príslušenstvom zastavil (I. výrok), pričom tento výrok pôvodného rozsudku nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

1.2 Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie a obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania ostal nárok žalobkyne voči žalovanému o zaplatenie sumy 5 060,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5 090,- Eur od 16.02.2020 do 16.09.2020 a s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5 060,- Eur od 17.09.2020 do zaplatenia titulom uznania dlhu žalovaným v spojení s dohodou o postupnom splácaní pohľadávky veriteľa.

1.3 Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že na majetok žalovaného bol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3OdK/464/2017 zo dňa 05.12.2017 vyhlásený konkurz. Oznámením v Obchodnom vestníku o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, bol dňa 14.03.2018 konkurz zrušený. Z úradného záznamu zo dňa 04.02.2020 spísaného v sídle advokátskej kancelárie advokátky B. B. G. vyplynulo, že strany konania požiadali advokátku o spísanie uznania dlhu a dohody o postupnom splácaní pohľadávky veriteľa vo

veci vymáhania pohľadávky vo výške 5 090,- € s príslušenstvom, v ktorej bola advokátka ustanovená Centrom právnej pomoci. Zo znenia textu dokumentu, ktorým dňa 04.02.2022 žalovaný uznal svoj záväzok voči žalobkyni je zrejmé, že dlžník uznáva pohľadávku veriteľa (žalobkyne), ktorá ku dňu podpísania dohody predstavuje 5 090,- €, a to na základe titulu ústne uzatvorených zmlúv o pôžičke. V listine boli uvedené osoby dlžníka aj veriteľa, výška dlhu, spôsob splácania dlhu a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- € splatných vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom február 2020.

1.4 Súd prvej inštancie dospel na základe zisteného skutkového stavu k právnemu záveru, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie existencie právneho vzťahu z ústne uzatvorených zmlúv o pôžičke. Zmluva o pôžičke je v zmysle ustanovenia § 657 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „O.z.“) reálnou zmluvou, čo znamená, že k vzniku právneho vzťahu z pôžičky je potrebné odovzdanie veci dlžníkovi. Bolo preto povinnosťou žalobkyne uniesť bremeno tvrdenia, t.j. uviesť kedy, akým spôsobom a v akých sumách bola pôžička žalovanému poskytnutá a zároveň uniesť dôkazné bremeno tohto tvrdenia, t.j. preukázať reálne poskytnutie pôžičky žalovanému, keďže žalovaný existenciu pôžičiek rozporoval. Pre neexistenciu písomnej zmluvy o pôžičke a pri vzájomných rozporných tvrdeniach strán sporu nebolo podľa súdu prvej inštancie možné vyvodiť záver, že medzi stranami vznikol právny vzťah z pôžičky a to ani z predložených listinných dôkazov preukazujúcich peňažné vklady na bankový účet spoločnosti Dražby a aukcie, s.r.o., ani z oznámenia tejto spoločnosti zo dňa 12.09.2012 o vyplatení zostatkov obidvoch úverov a zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobkyňou dňa 05.09.2012. Žalobkyňa nepreukázala skutočné odovzdanie finančných prostriedkov žalovanému pri pôžičke ako reálnom kontrakte. Predložené uznanie dlhu dlžníkom a dohodu o postupnom splácaní pohľadávky veriteľa nepovažoval súd prvej inštancie za dôkaz preukazujúci reálne poskytnutie finančných prostriedkov v dohodnutej čiastke. Konštatoval, že uznanie dlhu je právny prostriedok na zabezpečenie záväzkov, ktorý zakladá len právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania, nezakladá pôvodný záväzok dlžníka a ani nevzniká nový záväzok.

1.5 Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že samotné uznanie dlhu podľa § 558 O.z. je akcesorickým zabezpečovacím právnym úkonom, ktorý zabezpečuje primárny záväzok, v tomto prípade zmluvu o pôžičke. Keďže v konaní žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie platného záväzku zo zmlúv o pôžičkách, považoval súd prvej inštancie za neplatný aj akcesorický právny úkon uznania dlhu, ktorý je neplatným úkonom aj z toho dôvodu, že k uzavretiu platného právneho úkonu uznania záväzku podľa § 558 O.z. môže dôjsť až po tom, čo dlh vznikol. Žalovaný nemohol platne uznať dlh, ktorý nevznikol platným spôsobom. Navyac pre zákonnú podmienku neplatnosti, resp. platnosti právneho úkonu uznania dlhu je dôležitá otázka určitosti, čo do dôvodu uznania dlhu. Ak existuje viac dlhov vo väčšom časovom rozpätí, je povinnosťou v právnom úkone uznania dlhu jednoznačne určiť jednotlivý dlh, čo do dôvodu a výšky, dlžníka a iba v takom prípade je splnená podmienka určitosti úkonu. Uznanie dlhu zo dňa 04.02.2020 je tak s poukazom na § 37 ods. 1 O.z. v spojení s § 558 O.z. neplatným právnym úkonom pre neurčitosť záväzku dlžníka, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu a aj výšky, pretože podľa žalobkyne sa dlh mal skladať z pôžičiek podľa viacerých zmlúv o pôžičkách v celkovej výške istiny 5 090,- €, ktoré neboli presne špecifikované, a ktorých vznik ani preukázany nebol.

1.6 Keďže žalobkyňa i napriek viacerým výzvam súdu neuviedla dátum vzniku ústnych pôžičiek vo vzťahu k žalovanému, súdu prvej inštancie sa nepodarilo zistiť, či sa na pohľadávku žalobkyne vzťahuje oddĺženie žalovaného konkurzom celkom alebo sčasti. Žalobkyňa navyac nepreukázala, že si svoju pohľadávku prihlásila v konkurze.

1.7 O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalovanému ako prevažne úspešnej procesnej strane (s výnimkou nepatrnej časti sumy 30,- €, v ktorej súd konanie zastavil) priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podala odvolanie žalobkyňa. Uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“), t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Súd prvej inštancie podľa žalobkyne nesprávne interpretoval dôkazy majúce preukázať, že žalovaný nemá voči žalobkyni žiadny dlh titulom uzatvorenej zmluvy o pôžičke. Z vykonaného dokazovania podľa žalobkyne jednoznačne vyplynulo, že voči žalovanému eviduje aktuálne pohľadávku 5 060,- € s príslušenstvom titulom ústne uzatvorených zmlúv o pôžičke, čo vyplýva zo žalobkyňou predložených

listinných dôkazov, najmä žalovaným podpísaného uznania dlhu. Bol to práve žalovaný, ktorý mal preukazovať, že jeho dlh voči žalobkyni v čase vyhlásenia rozsudku neexistoval, vzhľadom na ňou predložené uznanie dlhu. V tomto smere žalobkyňa poukázala na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/278/2016 zo dňa 30.11.2017.

2.2 Čo sa týka tvrdenia súdu prvej inštancie, že predmetné uznanie dlhu je neplatné, tieto tvrdenia nemajú žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalovaný v konaní nevyprodukoval žiadne dôkazné prostriedky, na základe ktorých by bolo možné skonštatovať, že uvedený právny úkon žalovaného nebol učinенý platne. Prejav vôle žalovaného uznať jeho dlh voči žalobkyni čo do dôvodu a výšky bol určitý a zrozumiteľný a v konaní neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by vzbudili akékoľvek pochybnosti o prejave vôle žalovaného. Pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že o neexistencii predmetného dlhu svedčí aj to, že si žalobkyňa pohľadávku voči žalovanému neprihlásila do konkurzného konania, s týmto sa žalobkyňa nestotožňuje. Práve to, že si žalobkyňa neprihlásila predmetný dlh do konkurzného konania svedčí o tom, že dlh v čase vyhlásenia konkurzu žalovaným neexistoval a teda musel vzniknúť až po vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného. Za predpokladu, že by v predmetnej veci existovali nejaké pochybnosti o existencii dlhu žalovaného voči jej osobe, tak súd prvej inštancie mal vykonať dokazovanie výsluchom žalovaného vzhľadom na to, že dôkazné bremeno zaťažovalo žalovaného. (Ne)platnosť uznania dlhu súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil. Zo skutkového stavu tak ako ho ustálil súd prvej inštancie jednoznačne vyplynulo, aký je dôvod uznania dlhu a aká je jeho konkrétna výška. Súd prvej inštancie postupoval podľa žalobkyne pri skúmaní platnosti predmetného uznania dlhu príliš formalisticky a to aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 640/2014 zo dňa 01.04.2015.

2.3 Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje žalobkyňa tiež za arbitrárne. K základným právam strany na spravodlivý súdny proces patrí aj právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené, vychádzajúc i z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Porušenie práva na spravodlivý proces videla žalobkyňa v nedostatku riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia rozhodnutia, ktoré ustanovuje § 220 ods. 2 C.s.p.

2.4 S poukazom na vyššie uvedené žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril, keď odvolanie neprevzal v odbernej lehote.

4. Krajský súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne podľa § 34 ods. 1 C.s.p. po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu nenaplnenia zákonných podmienok podľa § 385 ods. 1 C.s.p. pre jeho nariadenie vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) posudzujúc správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie s prihliadnutím na obsah odvolania žalobkyne, keďže dôvodmi odvolania podľa § 380 ods. 1 C.s.p. je odvolací súd viazaný dospel k názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 C.s.p. zmeniť, pretože nie je dôvod na jeho potvrdenie ani zrušenie.

5. Podľa § 558 O.z. ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

6. Uznanie dlhu je občianskoprávny inštitút, ktorý je jedným z osobitných zabezpečovacích prostriedkov upravených Občianskym zákonníkom. Ide o jednostranné vyhlásenie, resp. jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorým dlžník v písomnej forme vyhlasuje, že zaplatí svoj dlh čo do dôvodu a výšky. Okrem všeobecných náležitostí (§ 34 a nasl. O.z.), potrebných na to, aby bol právny úkon uznania dlhu perfektný, Občiansky zákonník v prípade uznania dlhu vyžaduje aj splnenie ďalších, osobitných náležitostí, ktorými sú písomná forma, sľub zaplatiť dlh a vymedzenie dlhu čo do dôvodu aj výšky.

7. V rámci dokazovania platí zásada, že strana musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia. Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, ide teda o stranu, ktorá existenciu takýchto skutočností tvrdí. Pri inštitúte uznania dlhu však dochádza k obráteniu dôkazného bremena. Základným obsahovým prvkom inštitútu uznania dlhu je totiž vznik vyvrátiteľnej právnej domnienky, že dlh v čase jeho uznania trval, ktorá sa prejavuje najmä v procesnej rovine, ako prenesenie dôkazného bremena na dlžníka. Z procesného hľadiska tak nastáva výmena úloh procesných strán (žalobcu a žalovaného). Potom v konaní, v ktorom

sa veriteľ (žalobca) domáha splnenia tohto záväzku, sa presúva dôkazné bremeno trvania záväzku v čase jeho uznania na dlžníka (žalovaného), t. j. ak chce byť dlžník v spore úspešný, musí preukázať, že uznaný záväzok neexistuje, resp. v čase uznania neexistoval. Nestačí samotné spochybnenie tohto úkonu, ale musí dôjsť k preukázaniu absencie niektorej zo všeobecných náležitosti právneho úkonu ako takého (§ 34 a nasl. O.z.), resp. absencie niektorej z osobitných náležitosti potrebných pre platné uznanie dlhu podľa § 558 O.z. Žalovaný je tak svoju procesnú obranu nútený viesť v negativistickom smere, a teda vyvrátiť samotnú existenciu dlhu, a zároveň vyvrátiť svoj prísľub tento dlh splniť. Samotná existencia platne uznaného dlhu vedie k úspechu tej strany konania (veriteľa), ktorá prostredníctvom tohto inštitútu uplatnila svoj nárok, a ktorá v tomto konaní môže zotrvať v pasívnom postavení, a to až do momentu, kedy protistrana jednoznačne nepreukáže opak.

8. Súd prvej inštancie síce správne poukázal na reálnu povahu zmluvy o pôžičke, ktorá má význam v tom, že sa vyžaduje nielen preukázanie konsenzu veriteľa a dlžníka o uzavretí zmluvy o pôžičke, ako aj preukázanie prenechania druhovo určených vecí veriteľom dlžníkovi. Pri uznaní dlhu sa však posilnenie postavenia veriteľa prejavuje aj tým, že okrem samotného právneho titulu (napr. vrátenie pôžičky) môže svoj nárok uplatňovať aj z tohto vedľajšieho zabezpečovacieho práva. V danom prípade samotné uznanie dlhu preukazuje existenciu zmlúv o pôžičkách a teda nemožno vyvodiť ich neexistenciu z dôvodu nepreukázania reálneho odovzdania sumy 5 090,- € (pôžičky) ako konštatoval súd prvej inštancie. Zo strany žalobkyne tak bolo za účelom preukázania dôvodnosti jej nároku postačujúce v rámci opísania rozhodujúcich skutočností poukázanie na samotné platné uznanie dlhu.

8.1 Odvolací súd sa nestotožňuje ani s právnym posúdením zo strany súdu prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 37 O.z., podľa ktorého má byť uznanie dlhu zo strany žalovaného neplatné vzhľadom na jeho neurčitost'. Uznanie dlhu dlžníkom (žalovaným) a dohoda o postupnom splácaní pohľadávky veriteľa - splátkový kalendár doložené žalobkyňou k žalobe spĺňa všetky zákonné náležitosti právnych úkonov podľa § 34 a nasl. O.z. a to aj osobitné náležitosti vyžadované pre uznanie dlhu v zmysle § 558 O.z. Odvolací súd konštatuje, že uznanie dlhu bolo vyhotovené v písomnej forme, v ktorej dlžník výslovne uznal pohľadávku veriteľa (žalobkyne) s prísľubom, že svoj existujúci dlh zaplatí vo forme splátok podľa dohody. Ďalej je predmetné uznanie vymedzené čo do dôvodu, keď je určený právny titul, z ktorého dlh vznikol (primárny záväzok) a to viaceré zmluvy o pôžičke, ktoré boli uzatvorené ústne, z čoho je objektívne zistiteľné o aký záväzok ide. V uznaní dlhu bola uvedená aj konkrétna výška dlhu žalovaného a to 5 090,- €.

8.2 Súd prvej inštancie v danom prípade opomenul zohľadniť obrátenie dôkazného bremena v spore, keď vznik záväzkového vzťahu titulom ústnych zmlúv o pôžičkách bol preukázaný doložením uznania dlhu a dohody o postupnom splácaní pohľadávky veriteľa. Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazné bremeno zaťažovalo žalovaného, pričom len jeho tvrdenie, že nikdy nebol dlžníkom žalobkyne, a že ho prinútila k podpisu uznania neexistujúceho dlhu, nemôže mať za následok nevyhovenie uplatňovanému nároku veriteľa a to práve s poukazom na to, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojmu tvrdeniu a ničím nevyvrátil existenciu dlhu a svoj prísľub dlh vrátiť. Pokiaľ žalovaný v konaní namietal svoju duševnú poruchu, žalovaný prípadné obmedzenie v spôsobilosti na právne úkony ničím nepreukázal a uvedené tiež ostalo len v rovine jeho tvrdení bez unesenia dôkazného bremena v tomto smere. Okrem uznania dlhu, ktoré je samo o sebe postačujúcim dôkazom pre oprávnenosť nároku žalobkyne je v spise na č.l. 42 doložený úradný záznam advokátky Mgr. Martiny Kokovej podpísaný žalobkyňou a žalovaným o tom, že títo sa dostavili do sídla jej advokátskej kancelárie a požiadali advokátku o spísanie uznania dlhu. Rovnako na pojednávaní konanom sa dňa 16.10.2020 právny zástupca žalobkyne krátkou cestou predložil doklady preukazujúce žiadosť o splátku po 30,- € mesačne doručenú textovou správou právnej zástupkyne žalobkyne (č.l. 53 spisu) a úhradu 30,- € pripísanú na účet žalobkyne dňa 16.09.2020 (č.l. 56 spisu), obe vykonané žalovaným po uznaní dlhu, v ktorej časti následne zobrala žalobkyňa žalobu späť. Uvedené skutočnosti taktiež preukazujú oprávnenosť nároku žalobkyne a naopak konanie žalovaného počas konania, keď žalobkyňa zaplatil sumu 30,- € na dlh vyvracia jeho tvrdenia, ktorými záväzkový vzťah zo zmlúv o pôžičke popiera. Žalovaný v konaní ničím nepreukázal, že uznaný záväzok neexistuje, resp. v čase uznania neexistoval, na preukázanie tejto skutočnosti nepredložil žiadne dôkazy, právna domnienka, že dlh v čase jeho uznania trval tak zostala nevyvrátená, a preto je nutné považovať nárok žalobkyne za plne dôvodný.

8.1 Uznanie dlhu zo strany žalovaného bolo urobené dňa 04.02.2020. Žalovaný existenciu dlhu nevyvrátil, a tým nevyvrátil ani skutočnosť, že sa naň oddlženie konkurzom nevzťahuje.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené bol odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. o nesprávnom právnom posúdení veci zo strany súdu prvej inštancie uplatnený žalobkyňou dôvodne.

10. Pokiaľ žalobkyňa v podanom odvolaní označila aj odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/ a f/ C.s.p. (porušenie práva na spravodlivý súdny proces, iná vada konania, nesprávne skutkové zistenia), tieto nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

10.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sú zrejmé skutkové a právne závery (hoci nesprávne) súdu prvej inštancie, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal. Skutkový stav popísal súd prvej inštancie v bodoch 25. až 28. odôvodnenia a v bodoch 29. až 32. odôvodnenia uviedol súd prvej inštancie úvahy, na základe ktorých dospel k rozhodnutiu vyslovenom vo výroku rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za dostatočne a zrozumiteľne odôvodnený, súladný s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p., a preto nie je možné konštatovať porušenie práva žalobkyne na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.). Z odvolania žalobkyne nie je zistiteľné, akú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p. žalobkyňa vytýka a tu pre nezodôvodnenie odvolacieho dôvodu odvolací súd konštatuje, že odvolací dôvod naplnený nebol. Rovnako odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav správne, jeho skutkové zistenia vyplývajú z vykonaných dôkazov (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.).

11. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd zmenil napadnutý I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby v zmysle § 388 C.s.p. tak, že žalobe vyhovel v zmysle výrokovej časti tohto rozsudku (I. výrok).

12. Výrok o trovách konania je podľa § 379 písm. a/ C.s.p. závislým výrokom na rozhodnutí vo veci samej. Podľa § 396 ods. 2 C.s.p., ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. Odvolací súd v súlade s § 396 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 C.s.p. rozhodol o trovách konania (prvoinštančného aj odvolacieho) tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 100 % (vzhľadom na zastavenie konania v časti z dôvodu zavinenia žalovaným s poukazom na jeho čiastočnú úhradu sumy 30,- € počas konania, pričom vo zvyšku nároku bola žalobkyňa v konaní plne úspešná). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti II. výroku tohto rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. Z toho dôvodu viazal odvolací súd začiatok plynutia lehoty na plnenie náhrady trov konania podľa § 232 ods. 2 C.s.p. na právoplatnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).